

Służebnica Boża

Aleksja
Gonzalez-Barros

MODLITWA

(do prywatnego odmawiania)

Boże litościwy i miłosierny, który obdarzyłeś Twoją służebnicę Aleksję rozlicznymi łaskami po to, aby przeżywając w wierze i prostocie wydarzenia dnia powszedniego z radością podążała za Tobą drogą Krzyża, spraw, abym za jej stawiennictwem, oddany Tobie odczuwał wielkość spraw codziennych, tak, aby mnie i innym stale towarzyszyła pokorna prośba, którą rozbudziłeś w jej duszy od dziecięcych lat:

Jezu, obym zawsze robiła to, czego Ty pragniesz!

Racz uczcić Twoją służebnicę Aleksję i za jej wstawiennictwem wysłuchaj mojej prośby:

(prośba).

Ojciec nasz, Zdrowaś Mario, Chwała Ojcu.

Zgodnie z dekretem papieża Urbana VIII oświadczamy, że nie mamy żadnego zamiaru uprzedzania w jakikolwiek sposób orzeczenia Kościoła i że ta modlitwa nie jest przeznaczona do użytku publicznego.

Życiorys

Aleksja Gonzalez-Barros urodziła się 7 marca 1971 r. w Madrycie, jako siódme dziecko w głęboko katolickiej rodzinie; dwoje rodzeństwa poprzedziło ją w drodze do Nieba.

Od czwartego roku życia, aż do chwili, kiedy zachorowała, uczęszczała do szkoły Jezusa Mistrza prowadzonej przez siostry z Towarzystwa św. Teresy od Jezusa, do której Aleksja miała szczególne nabożeństwo.

Pierwszą Komunię świętą przyjęła 8 maja 1979 r. w Rzymie, w krypcie Kościoła Prałackiego pw. NMP Królowej Pokoju, gdzie wówczas spoczywały doczesne szczątki Założyciela Opus Dei, którego Aleksja darzyła wielką czcią i którego nauczanie było podstawą i silnym wsparciem jej duchowego rozwoju. Można powiedzieć, że Aleksja była przykładem tego, co św. Josemaria Escriva głosił przez całe swoje życie: powszechnego powołania do świętości. W czasie audiencji 9 maja 1979 r., Ojciec Święty Jan Paweł II złożył na czole Aleksji pocałunek i uczynił znak krzyża.

Kiedy jeszcze nie miała czternastu lat, 4 lutego 1985 r., wykryto u niej złośliwy nowotwór, który w krótkim czasie spowodował paraliż. Poddano ją czterem poważnym operacjom oraz niekończącej się serii bolesnych zabiegów, które z trwającej dziesięć miesięcy choroby uczyniły prawdziwą Drogę Krzyżową.

Aleksja od pierwszej chwili całkowicie zaakceptowała chorobę ofiarowując swoje cierpienie i niesprawność fizyczną za Kościół, Papieża i bliźnich. Zdawała sobie sprawę, że w jej ręce trafił skarb, który rozdzielała z bezgraniczną hojnością, aż do całkowitego poświęcenia się:

„Jezu, chcę się czuć dobrze, chcę wyzdrowieć, ale jeśli Ty tego nie chcesz, pragnę tego, co Ty chcesz”.

Hart ducha, spokój i radość towarzyszyły Aleksji przez cały czas trwania choroby, stanowiąc uzupełnienie jej wiary, nadziei i miłości - cnót, których była przykładem, aż do kresu życia. Szczęśliwa, naprawdę bardzo szczęśliwa oddała duszę Bogu 5 grudnia 1985 r. w Pampelunie, powtarzając dwa słowa: „jeszcze” i „tak”. „Jeszcze”, żeby nie przestawano mówić jej o Bogu, „tak”, by potwierdzić zdanie, które powtarzała od dziecka:

„Jezu, obym zawsze robiła to, czego Ty pragniesz”.

Proces beatyfikacyjny Aleksji rozpoczął się w Madrycie 14 kwietnia 1993 r. - uroczyste zamknięcie nastąpiło 1 czerwca 1994 r. W dniu 30 czerwca 1994 r. proces otwarto w Rzymie, a 11 listopada tego samego roku Kongregacja ds. Kanonizacyjnych wydała Dekret o prawomocności procesu. *Positio* – dokument dotyczący życia i cnót Aleksji, został przekazany tej Kongregacji w dniu 8 maja Roku Jubileuszowego 2000.

Doczesne szczątki Aleksji spoczywają w lewej nawie kościoła św. Marcina w Madrycie - Calle del Desengano 26.

Osoby, które otrzymają łaski dzięki wstawiennictwu Aleksji, proszone są o przesłanie informacji o tym na adres: ASOCIACIÓN, Apartado de Correos 46011, 28080 Madrid, Hiszpania lub redakcja@alexiagb.pl (można pisać po polsku); www.alexiagb.pl

(Za pozwoleniem Władzy Kościelnej)